

Gedichten & Gedachten

Gedichten & Gedachten

Arnold de Boer

*De dichter
dicht
zich dichter
tot zijn gevoel.
Wikt en weegt
de woorden
met als doel
te verwoorden
heel subtiel
de akkoorden
van zijn ziel.*

Voor Ingrid.

Schrijver: Arnold de Boer
Redactie: Tekstbureau BreedTalg
ISBN: 978 94 0216 721 4
© 2017 Arnold de Boer

Voorwoord

Als kind van de polder ging mijn hart open als Koning Winter van zich deed spreken. Dan gingen we heerlijk schaatsen op de slootjes en dollen in de sneeuw. Het was of de tijd stilstond en Koning Winter alle venijn bedekte met een sneeuw witte mantel der liefde! Daarom ook is de omslag van dit boek gesierd met een winters landschap. Het is een tekening van mij van een bestaand schilderij. Ik maakte het tijdens de creatieve therapie als behandeling voor mijn depressie. Achteraf is deze tekening een begin van meer creativiteit gebleken: schrijven en dichten. Dat had gaandeweg een helende werking. Nu ben ik zover dat ik met het een en ander voor de dag durf te komen en voelt dit boekje als een kindje. Ik hoop dat dit nieuwgeboren kind op uw schoot mag zitten en u geboeid raakt door zijn zielenroerselen.

Arnold.

Inhoudsopgave

Golflengte 9

Woorden 11
Kinderen 12

Branding 13

Spiegel 15
Nieuwjaarsduik 16

Puzzel 17

Terug 19
Ogels 20

Appel 21

Snoepen 23
Oogappel 24

Oerklanken 25

Tango ergo sum 27
Oerknal 28

Bomen 29

Web 31
Ruimte 32

Lantaarnpaal 33

Grenzen 35
Water 36

Navelstaren 37

Navel 39
Ziel 40

Visietunnel 41

Zij 43
KomOkUs! 44

Zweefmolen 45

Zes 47
Zoon 48

Tijd 49

Opstanding 51
Lelies 52

Guppie 53

Staande 55
Verstrooid 56

Oervader 57

Lintjesregen 59

Vader Zon 60

Verlichting 61

Ontwikkelen 63

Narcis 64

Pieken en dalen 65

Niemand 67

Samenhang 68

Ark van Noach 69

Insecten 71

Tok-tok 72

Vlam 73

Van vonk tot vlam 75

Vederlicht 76

Separatist 77

Wapens 79

Hemelse munitie 80

Eik 81

Sporen 83

Echt 84

Bladerentooi 85

Striptease 87

Lente 88

Bezinning 89

Muizenissen 91

Kiezen 92

Goud, wierook en mirre 93

Koninkrijk 95

Allure 96

Bewustzijn 97

Waan 99

Stof tot nadenken 100

Mobieltje 101

Evolutie 103

Bos 104

Ei van Columbus 105

Kabouters 107

Elfenbank 108

Druppel 109

Tranen 111

Zichzelf 112

Nawoord. 113

Golflengte

Er stond een man op de top van een enorme berg. Deze majestueuze reus torende hoog uit boven alles in de wijde omtrek. De man had een prachtig uitzicht en tuurde trots in het rond: zo ver zijn ogen reiken konden, was alles zijn eigendom! Hij voelde zich sterk, machtig ... een koning. Dat was hij ook en al wat hij zag, viel onder zijn rijk. Maar zijn hart was koud, de koning regeerde met ijzeren vuist.

Woest sloeg hij zich op de borst en slaakte een oerkreet, een brul van je reinste onoverwinnelijkheid. De wind droeg de schreeuw over heuvels, dalen, water en groen. Al het gebladerte begon te resoneren: sprieten, takken, stammen, bossen. Niet zichtbaar voor het oog, niet hoorbaar voor het oor. Maar vissen verstilden, vogels verstomden, roerloos hield alle leven de adem in. De subtiele trillingen zochten hun weg naar de welige wortelstelsels tot in de kleinste haarvaatjes. De bodem begon te rillen, dieper en verder, als een koortsige patiënt. Schokgolfjes volgden, zwollen langzaam aan tot een ondergrondse branding. Aardschokken ontwaakten en namen gestaag toe in hevigheid. Grondlagen kwamen in beweging en krachtige bevingen bereikten de voet van de berg. Er leek een siddering door de berg te gaan, als was hij niet meer zo zeker van zijn majesteit. In snel tempo volgden woeste schokken elkaar op, de berg begon scheuren te vertonen, steeds meer, steeds dieper. De man stond te wankelen op zijn benen en voelde de berg onder zijn voeten kreunen. Oerkrachten kwamen vrij ... onoverwinnelijk. De koning hief zijn armen ten hemel en viel op de knieën. Hij boog het hoofd diep voorover en slaakte een kreet uit pure doodsangst: GOD LAAT MIJ NIET ALLEEN!

En weer droeg de wind zijn schreeuw, een bries voerde zijn smeekbede tot over heuvels, dalen, water en groen. Alle gebladerte kwam weer tot zichzelf: sprieten, takken, stammen, bossen. Niet zichtbaar voor het oog, niet hoorbaar voor het oor. Vrede trok door de welige wortelstelsels tot in de kleinste haarvaatjes. De Aarde ontspande, dieper en verder, bevingen ebden langzaam weg. Oerkrachten kwamen beheerst tot stilstand, een laatste siddering, rilling... Stilte volgde, oorverdovend... Een milde bries speelde door de haren van de koning. Voorzichtig keek hij op en slaakte een zucht van verlichting. Een intense emotie maakte zich van hem meester: diepe dankbaarheid voor zijn leven, voor alle leven. Hij voelde zich vanaf dat moment de koning te rijk!

Woorden

Een waterval van donderwoorden stort omlaag
en wast de ongelovige oren rood en roder.
Toornig raast de pastoor vanaf de kansel
'u wacht vagevuur, helledood en doder!'

Een stilte valt, de kansel kraakt
de pastoor ook, tot in zijn vroomste voegen.
De kerkgangers houden de adem in
en zien zijn tronie zwoegen.

Een luide zucht, de priester wankelt
en valt van het gestoelte naar beneden.
De ongelovige oortjes kleuren bleek
heeft hun herder de geest gegeven?

'Onze Vader die in de hemel zijt'
aanzelend zwelt er een gebed van geloven.
Heel de kerk bidt uit volle borst
een waterval van wonderwoorden welt naar boven!

Kinderen

Menslief, herinner jezelf!
Laat de kinderen tot je komen.
De kinderen die jij was
laat ze in vrijheid in je wonen.

Je bange kind, je kind met tranen
diep in jou verscholen.
Je boze kind, je kind met pijn
laat ze niet langer dolen.

Je speelse kind, vol talenten
ergens in jou weggedoken.
Dat blijde kind, dat spontaan
wensen heeft uitgesproken.

Menslief, herinner je kinderen!
Omhels ze innig voor altijd.
Laat ze ZIJN, zij die jij was
zonder hen ben jij je kwijt.